

Com deia a la introducció d'aquest n.º 2 dels ANNALS, aquí tenim uns exemples de treballs del III cicle d'ensenyament de l'Escola, i algun treball del segon cicle, dels anys 1981, 82 i 83.

El nostre III-Cicle és encara jove i en els propers anys s'anirà transformant, però està ja donant uns resultats interessants entre els quals els ANNALS seleccionen uns exemples forçosament curts i abreujats. Existeixen moltes dubtes sobre com deuria ser una "Tesi d'Arquitecte", que no abandoni el fet de projectar i de construir com a centre de la vida cultural d'un arquitecte. Els ANNALS tindrien de reflectir aquesta capacitat de l'Escola d'analitzar arquitectura i de projectar arquitectura, deixant de ser només una plataforma de prestigi per fer altres tasques fora de l'escola o un refugi per arquitectes sense feina.

Per altra banda, els treballs fets en el III-Cicle no han de ser un medi de prestigi professional ans un assaig de noves idees, noves formes, noves tècniques i noves funcions, que fora de l'escola difícilment es porten a terme. En tot cas, com diu Aldo Rossi, cap teoria pot adaptar-se a un sol cas concret i cap cas concret per ell sol pot donar peu a una teoria, és la dialèctica entre la realitat i la reflexió la que canvia i millora la professió i l'arquitectura.

Como decía en la introducción de estos ANNALS 2, se presentan aquí tres ejemplos de trabajos del tercer ciclo de los años 1981 y 1982.

Nuestro tercer ciclo es aún joven y se irá transformando en los años venideros pero produce ya resultados interesantes entre los que se han seleccionado ejemplos forzosamente cortos y breves. Existen muchas dudas sobre cómo debería ser una "Tesis de Arquitecto" que no abandone el proyectar y construir como centro de su actividad cultural. ANNALS debería reflejar esta capacidad de la Escuela para analizar y proyectar arquitectura dejando de actuar como plataforma de prestigio para fines extraescolares o refugio de arquitectos sin trabajo. Los ejercicios de tercer ciclo han de ser como ensayos de nuevas ideas, nuevas formas, técnicas y funciones difíciles de ser desarrollados fuera de la Escuela. En cualquier caso, como afirma Aldo Rossi, ninguna teoría se adapta exactamente a un solo caso concreto y ningún caso particular puede por si solo dar lugar a una teoría. La dialéctica entre realidad y reflexión es la que cambia y mejora la profesión, la arquitectura.

Josep Muntañola i Thornberg